

Úvodníček

Tak a všechno je jinak. Na jarní prázdniny se jede úplně jinam. Jedeme do chaty Horo v Bedřichově u Janova n. Nisou (Jizerské hory). Chata je vzdálená 9 km od Liberce a 10 km od Jablonce n. N. Poloha chalupy nabízí výborné podmínky pro běžkaře a lyžaře. Takže se máme na co těšit.

Kosa

Evropský hon na zločince

Scotlan
d Yard-
zpráva od
našeho
zvláštního
zpravodaje:

Minulou
sobotu
(13.10.)
proběhlo
pátrání po
velmi
nebezpečn
ém zločinci.

Jedno z jeho početných jmen uvedené na jednom z početných zfalšovaných průkazů totožnost je Jack Black. Hlavní vyšetřovací policista SY Peter Brook odpověděl na dotaz redakce Týpka jak hodnotí výsledek pátrání: „Myslím, že jsme pomyslnou

smyčku stáhl dostatečně, Blackovo zatčení se musí povést.“

Jelikož je Jack Black zločincem s rozšířenou působností, konkrétně po celé

Evropě a ještě o kousek dál, bylo dost namáhavé ho neustále stíhat... Tedy pátrání začalo v Srbsku. Kde byly pátracím týmům předloženy fotografie míst, kde byl Jack Black dokonce agenty SY vyfocen. Když naši dobrovolní agenti rozpoznali jednotlivá města, mohli jsme se pod Brookovým vedením vydat do Londýna. Pro infiltraci vylo nutno vyškolit se ve zdejších zvláštních mírách. „Naštěstí jsme na to dostali zvláštní grant,“ uvedl nadšeně Brook na otázku, jak je k tomu donutili. O kus dál se ukázalo jak to

s těm granty bylo: „Tak si snězte, co jste si přinesli.“ Tedy grant na oběd už asi nedostali. Finanční oddělení SY se k tomu odmítlo vyjádřit.

Celá akce byla dokonale naplánovaná, dokonce jsme si s Jackem Blackem tak trochu hráli na schovávanou, vždycky se

nám povedlo získat alespoň malý kousek jakési fotografie, na níž nejspíše byl nějaký medvěd, Jackův oblíbený mazlíček.

Naši agenti se zachovali všude jako praví ochránci pořádku. V tlačenici, která je v Bruselu, se neztratili, jenže jim Black unikl. V Ankaře se také snadno infiltrovali mezi věřící, když po profesionálním pátrání našli východ. Tedy Východ. Ochránili Eiffelovu věž před zbouráním, o což se Jack (nebo Jake) nejspíše chtěl pokusit. I bombovému útoku v Berlíně bylo úspěšně zabráněno. Problémem nebylo ani odhalit techniky sledování ruských tajných služeb.

„Tento případ byl jeden z nejsložitějších v naší historii“ uvedl jeden nejmenovaný zaměstnanec SY, „protože jsem vlastně celou dobu neznali Blackovu podobu a neměli jsme ani jinou stopu, podle které bychom ho identifikovali“. Bylo to tedy napínavé, ale jednomu našemu týmu pátracích agentů se povedlo získat otisk

palce. Díky vynikajícím daktyloskopistům v našich týmech byl Jack Black nakonec odhalen a zatčen. „Příštích sto let stráví ve vězení“ volal za námi Peter Brook, když

s úsměvem na tváři vezl Blacka do vězení. Ale pozor! Podle zpráv našich speciálních pozorovatelů ale světoznámý zločinec Jack Black, po převozu utekl ze záchodu. „Je to katastrofa!“ posteskl si Peter Brook předtím, co byl vedením SY na minutu propuštěn. Propuštěn na záchod, odkud neznámo jak unikl! A pátrání může začít znova! Dokonce už začalo. Možná mají na Scotland Yardu nějaké divné záhody, nemyslíte? Naši novináři vás budou o průběhu průzkumu scotlandyardského potrubí průběžně informovat.

Víte, jak se tentokrát jmenoval Jack Black, když byl s námi na výletě? Ne? Tak si přečtěte článek ještě jednou:

Speciální zpravodaj Anežka

Výlet do Tábora

Tak jsem byla vyzvána k napsání dalšího článku do Týpka. Skupinka příznivců, kteří chtěli něco prožít se sešla

na Hlaváku a odjela vláčkem do Tábora, kde jsme úspěšně našli domluvené ubytování, vybalili si a šli brzy spát.

Příštího dne jsme vyrazili na obhlídku okolí, pokochali jsme se výhledem na Lužnice a pan Podzim nám ukázal, jak umí míchat barvy od žluté

přes oranžovou až po hnědou. Prohlédli jsme si Domečkovo zátiší, kde dříve stával altánek, ale dnes tam stojí pouze lavičky.

V lese se děti proměnili ve zvířátka, kterým paní Zima zanechala úkoly, které mají vyplnit. S odhadláním se do toho pustili.

Pak jsme šli na rozhlednu Hýlačku ,jenže jsme od ní nesehnali klíče. Pak se sbírali náčiní z kruhu, který byl bráněn krutými obránci, kteří po vysbírání zmizeli. Po pár hodinách se před námi objevila žlutá budova školy, kam jsme rychle zamířili. Tam nás opustila Áža s Helmutem.

Večer se děti vyblbly na horolezecké stěně.

V pátek přijel Vigo a odebrali jsme se na další vycházku. Dětem se strašně zalíbilo slovo les, vůbec nemám tušení proč (pro neznalé, děti hledaly slova s kořenem les). Odpoledne se rozjela napínavá hra po městě.

K pátečnímu večeru ještě dorazil Hobo, Bužu, Jake, Sára a rozloučili jsme se s Puckem.

V sobotu nás přivítalo Sezimovo Ústí, odkud jsme pak odjeli vláčkem zpět do Tábora. Také jsme zašli do cukrárny. Ve škole se pak hrálo Bingo a děti se vydovádely na žíněnkách. Po nedělní snídani jsme si zabalili a šli na hřiště, kde byl zrádný točič a točící se kolo. To byl fakt nářez. Nakonec jsme ještě jednou zašli do cukrárny a pak rychle na vlak.

Péča

Celoroční hra

Sbírání kartiček s pěšáky je již v plném proudu a všichni již víte, jak vypadají pěšáci i rozliční venkovské, a několik z nich jste již jistě ubytovali u sebe a v brzké době dojde k prvním bojům a potom k dalším a dalším. Nyní přichází čas prozradit další informace, které ještě nebyly řečeny, ale jsou neméně důležité.

- do boje s pěšáky a o pěšáky se plně zapojili také vedoucí. Karty pochopitelně získávají také za účast na výletech.

- Vlastnosti pěšáka (obratnost, síla...) jdou vylepšovat pouze do deseti znáčků na jedné kartě. (= 1 pěšák může mít maximálně 10 obratností, 10 sil, 10 rychlostí a 10 inteligencí)
- Předtištěné a nalepovací znáčky (získané výměnou za vesničany) mají stejnou hodnotu.

Nyní se seznámíme s novou kartou, která vstoupí do hry do konce roku, a to podle aktivity sběračů. Karta se nazývá **VELITEL**. Velitel přináší celému svému pluku (tzn. všem pěšákům, které hráč vlastní) zvýšení hodnoty jedné či více vlastností. (Podrobněji dále).

Podmínky získání velitele:

- Vlastnění 7 pěšáků
- Odevzdání Karty – Kasárna
- Odevzdání karty – Vesničan (za něj získá velitel odznáček jedné dovednosti, která se na velitele nalepí)

Vlastnosti velitele:

- Všem pěšákům daného hráče zvedá úroveň dovedností, na které je velitel vycvičen, o dvě.

- Sám velitel bojovat nemůže, jen vylepšuje vlastnosti pěšáků
- Velitel se nepočítá do pěšáků, je to jiná karta a nepočítá se tedy do pěti pěšáků při kterých musí člověk přijímat výzvu k boji.
- Při začátku boje hráč ukáže protihráči velitele a od té chvíle mají jeho pěšáci výšší úroveň daných vlastností. Použití velitele není omezeno počtem pěšáků, které hráč v danou chvíli vlastní. Můžete mít třeba i jen jednoho pěšáka, abyste mohli velitele použít. (Pro získání a vylepšování velitele jich ovšem 7 potřebujete).

Vylepšení velitele:

- Velitele lze postupně vylepšit čtyřmi nálepkami různých dovedností.
- Není možné ho vylepšit dvakrát stejnou vlastností.
- Vylepšovat velitele lze pouze jednou za výlet!
- Při vylepšování je třeba vždy předložit 7 pěšáků (+vesničana o jehož dovednost chceme velitele vylepšit)

Zisk druhého velitele:

- Hráč musí předložit 14 pěšáků a odevzdat kasárnu a vesničana

Dodatek ke kartě „Kasárna“

Za kartu kasáren můžete získat jak velitele (při splnění podmínek popsaných výše), tak obyčejného pěšáka-neumětela (= pěšák který nic neumí – nemá žádnou dovednost). Protože ale úplný neumětel nedokáže přežít, je třeba s kasárnou odevzdat vždy alespoň jednoho vesničana, obratem dostanete pěšáka a nálepku. Pokud si hráč tuto získanou nálepku nenalepí na neumětela, bude mu při objevení ihned zabaven.

S nejasnostmi, připomínkami či dotazy se obracejte na vedoucí.

morče

Všudybud Všežvěd

Máte hlad? Hlad po informacích a zajímavostech z míst posledních dvou výletů? Tak v tom případě tu pro vás mám speciální porci.

Tak tedy něco jako polévka: jednodenní výlet do Srbska a okolí. První z otázek je, proč je sakra Srbsko Srbsko? Tedy podle zpráv obce Srbska je to název historický a souvisí, kdo by to byl řekl, se zemí která má stejné jméno. Tuto vesnici, prý kdysi založili- nebo alespoň obsadili cizinci právě ze Srbska. A proč hned nedaleko je zase Amerika, Mexiko a Kanada? Ti, co to tam trošku znají, vědí, že tohle jsou zase názvy lomů. V nich se až do 50.let 20. století těžil

vápenec. Kvůli těžbě tu byla na konci 19. století zbudována lanová dráha až do Berouna- aby se vytěžený materiál mohl levně dostat do továrny. Názvy Amerika, Kanada a Mexiko nejsou původní. Pojmenovali je tak trampové kteří si to tu oblíbili. Připadalo jim to tu jako někde v Americe- viděli jste Vinnetoua? Poklad na Stříbrném jezeře? No, tak to je skoro takové, ne? Akorát, že ten film se točil v tehdejší

Jugoslávii. To je tam co je také dnešní Srbsko. Jak se nám to hezky zamotává, viděte. Dalším bodem vycházky byl Karlštejn, pravda, viděli jsem ho jen zespoda, ale myslím, že o Karlštejně není potřeba mnoho mluvit. Gotický hrad (14.st) postaven na popud Karla IV. jako místo uložení korunovačních klenotů. Proč byly uloženy právě na tam a ne někde u Karla doma, na Pražském Hradě? Asi tam nebylo dost bezpečno, pro takovou vzácnou věc. No a další film- Noc na Karlštejně. A už nemusím nic říkat, že? Snad jen uvést na pravou míru, že ženy na hrad mohly. Pod zákazem bylo jen přespání ve věži(té hlavní, samozřejmě) jinak mohly kam chtěly. Taková pěkná pověst, co? No nic tak půjdeme dále.

A teď hlavní chod: podzimky. Ty byly v Táboře. A v Táboře byli i husiti. Ti tu byli dokonce dříve, než tu byl Tábor. Město které v roce 1420 založili pojmenovali podle města Thabor z bible. A teprve podle tohohle města se nazýváme nás tábor táborem. A další tábory samozřejmě také, třeba ty vojenské, ale to je všechno až podle Tábora. Mimochodem rybník Jordán je také podle místa ve Svaté zemi. Kousek od Tábora, za Sezimovým ústím je Kozí hrádek. Ano,

to je TEN Kozí hrádek, co na něm kázal neposlušný mistr Jan Hus, než ho povolali do Kostnice.

A ještě zákusek: pokus o rubriku Zajímavé internetové adresy: máte-li počítac s internetem a nevíte, co byste na něm hledali, koukněte se na fotoverzi mapy.cz na lomy Ameriky, vypadají tam jako pěkné „díry“, či na stránku Wikipedie (anglické) nebo <http://www.osobnosti.cz/jack-black-i.php> a tam se koukněte jak skutečně Black Jack vypadá, nebo snad vypadá nějak takhle (www.jozkacerny.cz)?

Tak dojdám, dojdáme. Zob, zob, zob a už nezbyl ani drobeček.

Kuchařka Anežka

Odborky – Morse

A je tu opět rubrika o odborkách. Dnes si řekneme něco o Morseovi. Morseova abeceda se skládá ze znaků, které jsou

složeny z teček a čárek. Pro každé písmeno existuje pomocné slovo, které začíná tím písmenem. Třeba první písmenko v abecedě je „A“, pomocné slovo je AKÁT. Krátká samohláska „A“ znamená jednu tečku, po které následuje jedna čárka, vyjádřená dlouhou samohláskou „Á“. Z toho poznáte, že „A“ je „.-“

Ale podívejme se nejdřív trochu do minulosti. Jejím autorem je americký malíř a fyzik Samuel Morse, který 24.6. 1844 vyzkoušel první telegrafické spojení mezi Washingtonem a Baltimorem. Vyslal památnou větu: „What hath God wrought!“ – „Bože, ono to funguje!“ Poté se jeho abeceda rozšířila do Evropy. Největší rychlosť, která kdy byla přijata je 250 znaků za minutu!

K přenosu morseovky je možné použít pískání, nebo vlnky. Nejrozšířenějším druhem vysílání je telegrafické, ale kdo

z vás v poslední době poslal telegram? Může se zdát, že morseovka byla převálcovaná a skoro i zapomenutá, ale není to tak. To dokazuje nejen stvoření znaku „@“ (---.), ale existují i snahy o použití morseovky v mobilních telefonech. Při jejím dobrém ovládání je psaní textových zpráv rychlejší, než pomocí klávesnice na mobilu. Stačí jen 2 tlačítka nebo jen 1 tlačítko s krátkým a dlouhým stiskem. Příjemci je zpráva ovšem zobrazována jako text.

Stejně tak můžou být příchozí textové zprávy převedeny do morseovky a zobrazeny pomocí vibrací, což by umožnilo „čtení rukou“ textových zpráv. Takže ti, kteří umějí morseovku už teď jsou ve velké výhodě! Takže můžu doporučit jenom neustálé trénování!

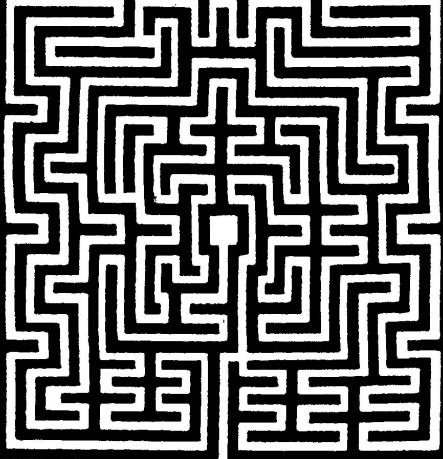
Gizela

Luštěnky

Přeji krásné listopadové odpoledne, pokud právě luštíte, jestli ne, tak přišel Váš čas. Nevím jestli si vzpomínáte na minulé luštění, ale jedna z luštěnek byla soutěžní v tomto týpku mělo být její rozluštění. Nu a jak šel měsíc a vzpomínka na luštěnku se vytrácela a vytrácela, až se vytratila, a já jsem zapomněla vybrat bedničku B. To je špatné pro mě, ale bonus pro Vás máte týden navíc na vložení odpovědi do bedničky B. Co plyne z této situace? Zaprve, jelikož Týpko vyjde až příští týden, tak Vám klidně mohu prozradit odpověď na předešlou soutěž, co Vám ale prozradit nemohu, je výherce. Nevěste hlavu, slosování odpovědí bude na nejbližším výletě a jestli nikdo neodpověděl, tak budeme muset snít výhru (to se mi líbí, to budu pořádat častěji).

N
u
dost,
ale o
hád
anká
ch
minu
lých,
vrhn
ěme
se

na ty dnešní, ať náš mozek neochabne. Jako první je tu opět bludiště a jak znám většinu z Vás, nemusím na něj ani upozorňovat, protože už je dávno vyluštěné. Druhý pokus, jak zapojit mozek, můžete učinit při rozluštění sirkové záhady. Za pomoci přesunutí 6 sirek vytvořte 4 čtverce.

No já myslím, že pro tento mírně zapomnělivý díl by to bylo vše, již se těšíme na prosincové pokračování.

Jo ještě to rozluštění. Ten třetí chlápek byl plešatej takže nemohl mít mokré vlasy. Mě správný výsledek vždycky potěší, tak doufám, že potěší i Vás.

Ovce

Fotovýmysly

Milí čtenáři a zejména pak pravidelní účastníci výletů! Zajisté ještě máte v živé paměti nevšední setkání, jehož jste byli účastníky (či jste mohli být) při nedávné výpravě do okolí Karlštejna. Rád vám ale i přesto připomenu, co se tenkrát vlastně událo. Pokud jste tuto oblast svou návštěvou dosud nepočtili, vřele doporučuji, neboť máte během jednoho dne šanci navštívit půl světa – od Srbska až po Ameriku. Právě zmíněnou Ameriku se na zmíněném výletě již shlédnout nepodařilo. To však ale neznamená, že by o ni byli výletníci zcela ochuzeni. Během cesty

nedaleko od ní se naši cestovatelé setkali s domorodým indiánem, který zřejmě omylem opustil Ameriku a zabloudil. Ukázalo se, že to není jen tak ledajaký indián – byl to samotný velký šaman, který se ztratil při sběru léčivých bylin na výrobu

lektvarů. Jako správný šaman si ale věděl rady, jak najít cestu zpět. V takových případech (tedy dobré poslouchejte, kdybyste někdy zabloudili) je třeba vykonat speciální obřad, kterým si nakloníte lesní duchy a ti už vás nějak dovedou. Takový obřad zná samozřejmě pouze šaman a smí ho provádět pouze přesně stanovený počet lidí, jinak se výsledek nedostaví. Náhodou ale zrovna přesně tolik lidí procházelo kolem! Výletníkům tedy nezbylo nic jiného než se šamanem (na snímku uprostřed) zatačit magický tanec a snít nějaké ty kořínky a tak podobně. Než se z této stravy vzpamatovali, byl šaman pryč, takže kouzlo zjevně zafungovalo.

Co se děje na kolejích

Ahoj, ahoj, ahoj! Tak v Plzni se dělníkům kouří od ručiček, takže to vypadá, že do konce roku dorazí další "příborníky" a prý by ani neměly moc chrastit. No uvidíme.

Dnes se podíváme na věc, se kterou se při jízdě tramvají či metrem takřka jistě setkáte. Jsou to ty čudlíky co bývají v tramvajích uvnitř přidělané na tyči a v metru pak zabudované do dveřních křídel. Tento vynález se jmenuje **POPTÁVKOVÉ OTEVÍRÁNÍ DVERÍ**. Vychytávkou tohoto je, že řidič má možnost si

vybrat, zda chce všechny dveře otevřít, nebo pouze odemknout či nepovolit jejich otevření (například zastaví-li pouze na semaforech). Pojmům "otevřít" a "zavřít" dveře doufám rozumíte, takže objasním pouze slovo "odemknout". Při této situaci se právě využije poptávkový systém-ty tlačítka okolo dveří. To znamená, že řidič ve stanici či zastávce ze svého stanoviště povolí otevírání dveří, ale ty se neotevřou a my musíme použít "tlačítko dveří". Celý systém je ale o kapku zapeklitější. V tramvaji totiž nepoznáte, jestli je systém tlačítek aktivován, nebo

Marcel

jestli vám dveře otevře řidič. To se dozvítě až v zastávce, kde je zcela na jeho vůli, zda dveře odemkne nebo otevře. Jediné co V TRAMVAJI zjistíte je, jestli byla vaše žádost o otevření akceptována a sice zeleným rozsvícením poptávkového tlačítka. Zvenčí tramvajového vozu si můžete otevření nárokovať až po rozsvícení zeleného mezikruží na tlačítku. V METRU je situace trochu jiná. Systém je

buď zapnut, nebo vypnuto a poznáte to tak, že za jízdy (i při příjezdu vlaku do stanice) okolo tlačítka stále nepřerušovaně svítí zelená světélka (LED diody)-systém je zapnut. V případě, že jste tlačítko za jízdy stiskli a tím si chcete nárokovať otevření dveří, vaše žádost je potvrzena tím, že zelená světélka okolo tlačítka se rozblíží. Když jsou dveře v pohybu (zavírají či otvírají se), tak okolo tlačítka svítí červená světélka. Pokud je systém poptávkového otevírání dveří vypnuto, okolo tlačítka nesvítí nic, akorát při jejich otevírání/zavírání svítí okolo tlačítka červená světélka. A aby jste byli "důmyslným" systémem zcela zmateni

(protože při cestě z práce či školy se jistě plně soustředíte na čudlíky u dveří) tak vám řeknu, že je-li systém aktivní a tedy by měla svítit zelená světélka, tak u rekonstruovaných vozů, jež jezdí na trase A a B se v mezistaniciích úsecích zelená světélka zhasíná a před stanicí i když se rozsvítí (a vy jste je zmáčkli a rozblížili) ještě většinou 2x zhasnou a tím vaší žádost o otevření učiní neplatnou a musíte

je stisknout znovu. Proto je lepší je mačkat až při vjezdu do stanice, či těsně před výstupem.

Pokud si chcete ověřit funkčnost systému, doporučuji jeho sledování na trase C, tam to funguje bezvadně. A tato celá legrace má prý šetřit energii.

No nevím,

jestli se v dopravní špičce na Pavláku něco ušetří, ale když v zimě na větrném Vypichu zrovna nemuselo dveřmi sněžit do tramvaje bylo to příjemné. Přestože systém je již v Praze provozován přes deset let, stále je vidět zmatené cestující (bez rozdílu věku), kteří nechápavě čekají před zavřenými dveřmi. Samolepka "POZOR TLAČÍTKO DVEŘÍ" vás sice upozorní, že si tu na nějaký tlačítko máte dávat velkýho bacha, ale chod systému vám to příliš neobjasní a v poslední chvíli leckdo bezbranně mačká i samotnou samolepkou. Obrázek a názor o tomto systému si udělejte sami, ale ti co v tak složitém

systému hledali nějakou hlubší myšlenku budou asi zklamáni.

Takže na závěr vám, kdož jste systém příliš nepochopili, poradím pouze knoflat.

Poptávání zdar!

Body Nebody

To je fofr, co? Bodíky přibývají, ani je nestačíme kreslit. Do současného stavu se promítly především podzimky. Na nich jsme si hnědou pastelku zbrousili o dva centimetry. A je to poznat - z první sedmičky každý aspoň na chvíli na podzimkách byl. Ale kdo nebyl, nechť nepláče dlouho - chut' a skóre si můžete spravit třeba na brzkém vícemenním výletě.

Každopádně, jen tak dál. Vzhůru.

Ajdam & Vigo

DRUŽINY

1	Zubři	47
2	Myšáci	41
3	Kamzíci	34
4	Lochnesky	10
5	Křečci	8

JEDNOTLIVCI

	Pan Dokonalý	92
1	Eda	(ZU)
2	Mája	(MY)
3	Káča	(MY)

Ikarus	5	Dolar	(KA)	57
		Helmut	(KA)	52
		Míša	(MY)	52
		Téra	(MY)	52
	8	Chrob	(ZU)	47
	9	Lída	(KA)	46
	10	Žalud	(ZU)	42
	11	Sára	(ZU)	38
	12	Ondra	(LO)	31
	13	Kristýna	(ZU)	25
	14	Honza	(MY)	23
	15	Jáchym	(ZU)	21
	16	Marek	(MY)	19
	17	Honza	(LO)	18
	18	Nikola	(KŘ)	17
		Pavlík	(LO)	17
	20	Sebík	(ZU)	15
	21	Lukáš	(KŘ)	13
		Kačka	(KŘ)	13
	23	Honza	(KŘ)	9
	24	Vašek	(LO)	7
	25	Zuzka	(KŘ)	6
	26	Damián	(MY)	4
		Richard	(KŘ)	4
		David	(LO)	4

KOČOVNÍK & OSMÁK

